

édesanya kebléhez szorított gyermekét...

E könnyel, vérrel öntözött tájakon írták eleink Erdély történelmének dicső lapjait. Ők helytálltak, nem alkudtak meg, főleg akkor nem, ha a haza sorsáról volt szó. Helytállásunkat a költő szárnyaló szavai fejezi ki találóan: „...a haza nem eladó, ezüst pénzre sem váltható, mert a haza lelked része, határait beléd véste. Mert a haza kereszted is, betlehem csillagod is... mert a haza te magad vagy.” Porból vétettünk és porba térünk, de nem akármilyen porból, Erdélyország porából vétettünk, a szülőföld porából nőttünk ki, a szülőföld megdicsőül bennünk akár élünk, akár meghalunk. Úgy ahogy Pál apostol hirdeti: „Amíg élünk, az Istennek élünk és amikor meghalunk, az Istennek halunk meg”. Életünkben és halálunkban is Isteni és a hazái vagyunk.

Pusztuló szülőföldünkön úgy érezzük, hogy a magyar sorskérdések súlyosabbak minden más nép tragédiájánál. A zsidóság ellen elkövetett merénylet borzalmas volt ugyan, de a második világháború után mégiscsak véget ért. Ezzel szemben nálunk még mindig sötét felhők borítják az eget. Hajnalra várunk, miközben az éjszaka kísérteteivel küszködünk. Végre már fényre lenne szükség, hogy tájékozódni, kapaszkodni tudjunk. De mintha a fáklyavivők sem állnának a vártán, inkább visszavonulnak és várják a kifejetet. Inkább önmagukkal, mint a rájuk bízottakkal vannak elfoglalva. Ma egyháznak, politikának, irodalomnak a megmentő bárka szerepét kellene felvállalnia. A nép nevében, néppé válva vállalni a küzdelmet, a megmenekülés reményében...

Részletek Dr Czirják Árpád érseki helynök, pápai prelátus úr igehirdetéséből

(Elhangzott Kolozsvárott 2004. február 15-én azon az ünnepi szentmisén, melyen részt vett az MVSZ Elnöksége is.)

*Utánnymás a Szent Mihály Üzenete
egyházi újságból 2004. február*

*****

***Bocskai Istvánnak,
Erdély és Magyarország fejedelmének intelme 1606-ból:***

„Meghagyom, szeretettel intvén
Mind az erdélyieket és magyarországi híveinket
Az egymás közt való szép egyezségre, atyafiúi szeretetre.
Az erdélyieket, hogy Magyarországtól,
Ha más fejedelemség alatt lesznek is, el ne szakadjanak.
A magyarországiakat, hogy az erdélyieket el ne taszítsák,
Tartsák őket atyafiaiknak, vérüknek.”

*****

Levél otthonról haza

Kedves Szüleim, Nagyszüleim, Rokonaim, Barátaim, Testvéreim!
Reményik Sándor szavaival kívánok Valamennyiüknek szeretettel teljes, áldott, békés Karácsonyi Ünnepeket, és boldog Új Esztendőt, idelent és odafent.

„A lélek él,
Testvéreim,
És hitet nem cserél.”

Ma sem!

Budapest, 2004. december 5.

M

*****